

چغازنبیل؛ زنبیل برعکس جغرافیای خلوت به زبان سومری

خیلی‌ها این سفر را انتخاب می‌کنند برای دیدن این اثر ۴۰۰۰ ساله. چغازنبیل به معنای زنبیل وارونه است که معبد پنج طبقه عیلامی‌ها بوده و ۵۰ متر، ارتفاع و دو برابر زمین فوتبال وسعت دارد، امروزه تقریباً نیمی از آن باقی مانده و در اثر هواز دگی و تخریب بخش عظیمی از آن ساییده شده است. چغازنبیل، کوه‌واره‌ای دست‌ساز است و برای همین به آن، زیگورات می‌گفتند که به زبان سومری یعنی بلندی و کوه. چغازنبیل با همه سنگینی‌اش در تاریخ، جغرافیای خلوتی دارد و راحت می‌شود به همه جا سرک کشید. می‌شود از پله‌ها بالا رفت و خاستگاه تمدن عیلامی را دید. می‌شود از زیر حصارها رد شد و

کنیه‌های میخی را لمس کرد. پنج طبقه چغازنبیل که خشت پخته است، مستقل از هم ساخته شده و به هم راه ندارد مثلاً طبقه دوم، روی طبقه اول نیست، بلکه از روی زمین شروع شده. تا خلوتی چغازنبیل از بین نرفته سری به آن بزنید.

حضرت دانیال از پیامبران بنی اسرائیل است با گنبد منحصر به فرد گچی سفید که با حالت کثیرالاضلاع بالا رفته است.

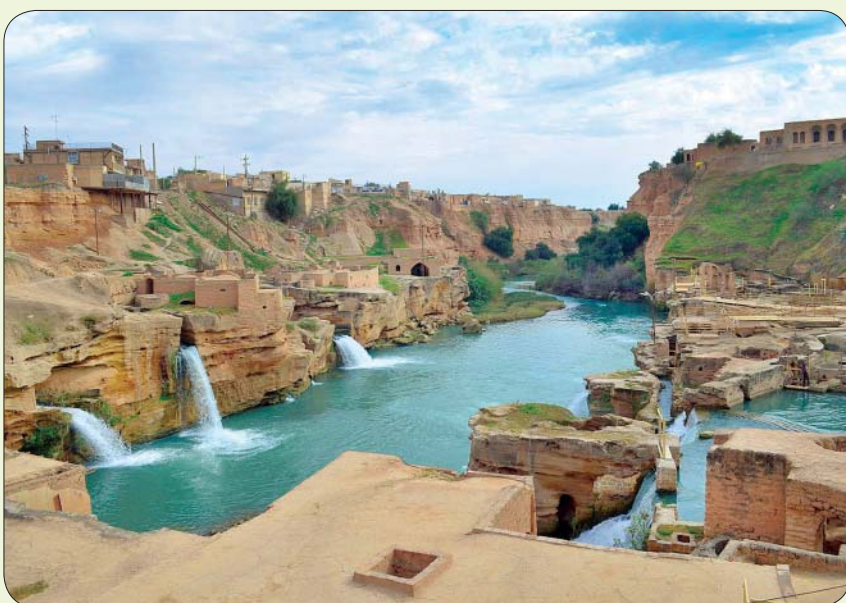
اندیمشک؛ شهر سد

وجود سه سد دز، کرخه و بالارود، این شهر را شایسته لقب شهر سدها می‌کند. در شمال شهر اندیمشک پادگانی است که نامش برای رزمندگان جبهه‌های جنوب آشناست. پادگان دو کوهه که به علت وجود دو تپه در محوطه ۱۵ کیلومتری آن به این نام شناخته می‌شود و یک دهه، پایگاه رزمندگان اعزامی به جبهه‌های خوزستان بود، اما نمی‌شود به اندیمشک رفت و سری به سد نزد. رفتن به این سد، هماهنگی با مسؤولان سد را می‌طلبد یا همراهی یکی از اندیمشکی‌های آشنا به سد را. سفر اکتشافی به قلب سد ۵۵ ساله دز ماندگار خواهد بود. سد بتنی ۲۰۰ متری با هیبت هیولایی، بهت‌آور و خیره‌کننده و تونل‌هایی پی در پی که مانند رگ به قلب سد می‌رود. جایی محصور بین دو کوه و دیواره سد. سازه سد، نیم قرن است دریاچه‌ای زیبا را ساخته است. اگر در حاشیه رود و در مسیر رود حرکت کنید شاهد مناظر بکر، عجیب و افسانه‌ای شبیه فیلم‌های تخیلی خواهید بود خصوصاً در این فصل که مه و بارندگی هم به آن اضافه می‌شود.

اهواز؛ پایتخت کنار کارون

«باور کردنی نیست.» برای کسی که برای اولین بار اهواز را می‌بیند این عبارت بر ذهن و زبانش جاری می‌شود. شهر یک و نیم میلیون نفری که ۸ سال، خط اول جنگ با عراق بود حالا ملغمه هزار رنگی بر کرانه کارون است. ۹۰ پل، محورهای شریانی اهواز بر کاروند که اهالی را از متمولان کیانپارس گرفته تا زاغه نشینان حومه از روی آب عبور می‌دهند اما مگر می‌شود اهواز رفت و به لشگر آباد نرفت؟ لشگرگاه فلافل و کلی خوردنی‌های لذیذ دیگر که شاید، شکم را سیر کند، اما چشم را سیر نمی‌کند. سیب‌زمینی‌ها و بادمجان‌های برشته و فلافل‌های طلایی آنچنان ولع انگیزند که آرزو می‌کنید کاش به این زودی‌ها شیره سیری در معده، سرازیر نشود. لشگرآباد، خیابانی نسبتاً طولانی است که دو سویس پاتوق فلافل فروشی‌هاست. شب بیداری و تلاش فروشندگان برای جلب مشتری، شباهت زیادی به احوالات دربند و فرحزاد تهران دارد. برای آنهایی که اهل سر زدن به آثار تاریخی هستند خانه‌های تاریخی شهر مثل سرای عجم، خانه دادر، منزل نقیسی و بنای معین التجار، جالب توجه‌اند به خصوص که معماری قدیمی این خانه‌ها بر مبنای گرمای منطقه، طراحی شده است. بازارها و پاساژهای اهواز و به خصوص شبگردی در خیابان نادری را هم نباید از دست داد. مرکز استان بودن اهواز، هتل‌ها و رستوران‌های خوبی را در شهر، ساخته و پرداخته کرده است، بنابراین نباید اصلاً نگران محل اقامت و خورد و خوراک بود. اگر سفر هوایی‌تان را از دزفول آغاز کرده‌اید می‌توانید از همین جا یکرست با پرواز مستقیم به تهران برگردید. سفر خوش!

شوشتر؛ شهر آسیاب موسیقی گوشنواز، یادگار دوره ساسانی

شهری پر از رود، پل، بند و آسیاب که مجموعه آنها، ۸ سال پیش با نام نظام آبی تاریخی شوشتر به عنوان دهمین اثر ایران در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شد. پل شادروان یادگار دوره ساسانی و قدیمی‌ترین پل - سد دنیا که با ۴۴ دهنه روی عرض هزارمتری کارون ساخته شده است. سازه‌های آبی شوشتر با وجود این که سال‌هاست کاربری آسیابی و ... ندارند ولی هنوز آب خروشان کارون را این‌گونه در هم می‌پیچند. صدای خروش آب در گرمای تب دار خوزستان، قطعا موسیقی گوشنوازی است. اگر موقع ناهار گذرتان به شوشتر افتاد می‌توانید به رستوران سنتی مستوفی سری بزنید. مجموعه‌ای قدیمی و موزه مانند در کنار پل‌های قدیمی شهر که غذاهای خوشمزه‌ای دارد. در مسیر شوشتر به اهواز، حتما در منطقه ملاثانی، ترمز کنید و از بستنی ناب ملاثانی بخورید و لذت ببرید.